

(4)

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

28 AVRIL 1949.

PROPOSITION DE LOI

assujettissant le personnel temporaire des provinces et des communes à l'Office national de sécurité sociale.

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA
COMMISSION DE L'INTÉRIEUR (1),
PAR M. BRACOPS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le régime de la sécurité sociale fut appliqué depuis le 1er janvier 1945 aux agents temporaires de l'État, aux agents temporaires des provinces ainsi qu'aux agents qui, occupés par les administrations communales et les établissements subordonnés aux communes, sont exclus du régime des pensions du personnel communal parce que recrutés à titre précaire pour un travail extraordinaire, temporaire ou occasionnel.

L'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs est applicable aux employeurs et travailleurs liés par un contrat de louage de services. La question de savoir si les agents temporaires de l'État, des provinces et des communes et établissements subordonnés à celles-ci sont liés par un tel contrat a fait l'objet de controverses. Toutefois

(1) Composition de la Commission : M. Van Cauwelaert, président; MM. Bruyninx, Dehandschutter, De Taeye, Develter, Goffings, Hermans (Fernand), Kiebooms, Mellaerts, Van Acker (Benoit), Vandenberghe (Omer), Van Goey. — Baccus, Bracops, De Keuleneir, Demoitelle, Fromont, Gelders, Spinoy, Vandevelde. — Dispy, Lahaut. — Amelot, Mundeeler.

Votr :

131 : Proposition de loi.
382 : Amendements.

28 APRIL 1949.

WETSVOORSTEL

op de aansluiting van het tijdelijk gemeente- en provinciepersoneel bij de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER BRACOPS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het stelsel van de maatschappelijke zekerheid wordt sedert 1 Januari 1945 toegepast op het tijdelijk Rijkspersoneel, op het tijdelijk personeel van de provinciën en op het personeel dat door de gemeentebesturen en door de van de gemeenten afhangelde inrichtingen wordt tewerk gesteld en buiten de pensioenregeling valt van het gemeentepersoneel, omdat het slechts werd aangeworven voor een buitengewoon, tijdelijk of toevallig werk.

De besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders is toepasselijk op de werkgevers en de arbeiders die gebonden zijn door een dienstcontract. Er werd lang getwist over de vraag of het tijdelijk personeel van de Staat, van de provinciën alsook van de gemeenten en van de daarvan afhangelde inrichtingen door een

(1) Samenstelling van de Commissie : de heer van Cauwelaert, voorzitter; de heren Bruyninx, Dehandschutter, De Taeye, Develter, Goffings, Hermans (Fernand), Kiebooms, Mellaerts, Van Acker (Benoit), Vandenberghe (Omer), Van Goey. — Baccus, Bracops, De Keuleneir, Demoitelle, Fromont, Gelders, Spinoy, Vandevelde. — Dispy, Lahaut. — Amelot, Mundeeler.

Zie :

131 : Wetsvoorstel.
382 : Amendementen.

H.

en ce qui concerne les agents temporaires de l'Etat, leur situation se trouve actuellement définie dans le rapport au Régent précédant l'arrêté du 30 avril 1947 qui fixe le statut de ces agents temporaires : ils sont à considérer comme n'étant pas engagés dans les liens d'un contrat de louage de services mais comme liés par un statut de droit administratif. Le régime de la sécurité sociale leur est donc applicable en vertu de ce statut, l'Office national de sécurité sociale n'étant toutefois pas explicitement habilité à percevoir les cotisations dues de ce chef.

La proposition de loi en discussion a pour objet, en vue d'éviter toute équivoque, de confirmer que les dispositions de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 sont applicables aux agents temporaires de l'Etat, aux agents temporaires des provinces ainsi qu'aux agents temporaires des communes et établissements subordonnés non soumis au régime des pensions communales; il a également pour objet, en vue de créer un régime uniforme pour tous les agents temporaires communaux, d'inclure à l'avenir dans le régime de la sécurité sociale les agents qui jusqu'à présent en ont été écartés, c'est-à-dire ceux qui, bien que recrutés à titre temporaire, occupent un emploi de nature permanente.

Il convient de rappeler à cet égard que lors de l'élaboration de la loi du 25 avril 1933 relative à la pension du personnel communal, le Parlement avait entendu donner à celle-ci le champ d'application le plus vaste et y soumettre, outre le personnel définitif, les personnes occupant à un titre quelconque des fonctions de nature permanente.

Depuis lors, l'évolution de la législation sociale et l'extension des avantages de toute nature accordés aux personnes assujetties aux lois générales d'assurance ont progressivement réduit le bénéfice que pouvaient retirer de leur soumission au statut spécial de pension du personnel communal les personnes non pourvues d'une nomination définitive, mais occupées à des fonctions permanentes. Il faut même constater qu'elles sont placées actuellement dans une situation nettement inférieure, notamment dans le domaine de l'assurance-chômage.

A la suite des instructions visant à pourvoir de titulaires définitifs les postes prévus au cadre permanent, beaucoup d'agents temporaires sont menacés de licenciement à bref délai. Aussi les avantages de pension prévus en leur faveur sont-ils considérés par ces agents comme secondaires, attendu que ces avantages disparaissent si, comme il arrive généralement, les conditions d'octroi de la pension ne sont pas remplies au moment de la cessation des fonctions.

Etant donné l'existence de situation de fait extrêmement différentes suivant les communes, l'expérience a prouvé, au surplus, que le critère de la

dergelijk contract zijn gebonden. De toestand van het tijdelijk Rijkspersoneel is thans bepaald in het verslag aan de Regent, dat het besluit van 30 April 1947, houdende vaststelling van het statuut van die tijdelijke beambten, voorafgaat : zij moeten beschouwd worden als niet gebonden door een dienstcontract maar als gebonden door een statuut van administratief recht. Het stelsel van de maatschappelijke zekerheid is dus op hen van toepassing op grond van dit statuut; de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid is nochtans niet uitdrukkelijk bevoegd om de uit dien hoofde verschuldigde bijdragen te innen.

Doel van het behandelde wetsvoorstel is, ten einde elk misverstand te vermijden, te bevestigen dat de bepalingen van de besluitwet van 28 December 1944 toepasselijk zijn op het tijdelijk personeel van de Staat, het tijdelijk personeel van de provinciën, alsmede op het tijdelijk personeel van de gemeenten en ondergeschikte inrichtingen, dat niet onderworpen is aan het stelsel der gemeentepensioenen; het heeft eveneens ten doel, ten einde een eenvormig stelsel in te voeren voor al het tijdelijk gemeentepersoneel, in 't vervolg ook die bedienden aan de maatschappelijke zekerheid te onderwerpen die er tot nog toe van uitgesloten waren, namelijk dezen die, hoewel zij als tijdelijken werden aangenomen, een bestendige functie bekleden.

In dit verband moet er worden aan herinnerd dat, bij het opmaken van de wet van 25 April 1933 betreffende het pensioen voor het gemeentepersoneel, het Parlement aan die wet het meest ruime toepassingsgebied heeft willen geven en er, behalve het definitief personeel, de personen die in welke hoedanigheid ook een bestendige functie bekleden, aan onderwerpen.

Sindsdien hebben de ontwikkeling van de maatschappelijke wetgeving en de uitbreiding van de voordelen van alle aard, die verleend werden aan de personen die aan de algemene verzekeringswetten waren onderworpen, geleidelijk het voordeel doen verminderen, dat de personen die, zonder in vast verband benoemd te zijn, vaste functiën waarnamen uit de toepassing van het speciale pensioenstelsel van het gemeentepersoneel zouden hebben kunnen bekomen. Men moet zelfs vaststellen, dat zij thans in een volstrekt minderwaardige toestand zijn gesteld, onder meer op het stuk van verzekering tegen de werkloosheid.

Ingevolge de onderrichtingen die er toe strekken, de in het vaste kader voorziene betrekkingen aan vastbenoemd personeel toe te kennen worden vele tijdelijke beambten met aanstaande afdanking bedreigd. Deze personeelsleden beschouwen dan ook de pensioensvoordelen die voor hen zijn voorzien als bijkomend, daar deze voordelen verdwijnen ingeval de toekenningsvoorwaarden niet vervuld zijn op het tijdstip, waarop het personeelslid zijn functiën staakt, wat over het algemeen het geval is.

Daar de feitelijke omstandigheden naargelang van de gemeenten ten zeerste verschillen, heeft de ervaring bovendien uitgemaakt dat de maatstaf van het

permanence de l'emploi occupé donne souvent lieu à de longues contestations dont pâtit l'agent arrivé à l'âge de la retraite, au moment où il se voit refuser les avantages du régime auquel il a parfois été soumis à tort par la commune.

Actuellement, le maintien des agents communaux non titulaires d'une nomination définitive sous le régime spécial de pension établi par la loi du 25 avril 1933 et leur exclusion du bénéfice de la sécurité sociale présentent beaucoup plus d'inconvénients que d'avantages réels.

Leur rattachement au régime instauré par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 relatif à la sécurité sociale des travailleurs est donc prévu à partir du 1er janvier 1950.

L'article premier, § 1, consacre l'application de la sécurité sociale aux diverses catégories d'agents en cause. Le § 2 de cet article prévoit cette application avec effet rétroactif au 1er janvier 1945 aux agents qui ont effectivement, depuis cette date, été soumis à la sécurité sociale et l'application à partir du 1er janvier 1950 aux agents temporaires communaux auxquels ce régime n'a pas encore été appliqué.

Le § 3 de ce même article confirme les modalités particulières d'application, en vertu desquelles l'Etat et les provinces, supportant directement la charge des allocations familiales et des vacances annuelles, déduisent des cotisations la partie afférente à ces deux secteurs.

Le § 4 de l'article premier a pour but d'écarter, en faveur des administrations publiques en cause, l'application des seules dispositions pénales prévues par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944. A cette occasion se trouvent rappelées les dispositions relatives aux majorations de cotisations et à la compétence du juge de paix, qui sont actuellement appliquées à l'ensemble des employeurs assujettis mais ne sont pas interprétées d'une manière uniforme. C'est donc en vue d'arriver à l'unité de jurisprudence indispensable au bon fonctionnement du régime de la sécurité sociale que le texte de ce paragraphe a en outre une portée générale interprétative.

Le § 5 vise à éviter tout remboursement de cotisations de sécurité sociale qui auraient été payées erronément pour des agents communaux auxquels le régime de la sécurité sociale n'était pas applicable mais qui, grâce aux paiements effectués, ont bénéficié des avantages sociaux. Le texte prévoit toutefois la possibilité de régulariser leur situation en matière de pension.

vaste karakter van de waargenomen betrekking dikwijls aanleiding geeft tot lange betwistingen, die het personeelslid, dat de pensioensleeftijd heeft bereikt, tot nadeel strekken, wanneer de voordelen van het stelsel, waaraan het ten onrechte door de gemeente werd onderworpen, hem worden geweigerd.

Thans vloeien veel meer nadelen dan werkelijke voordelen voort uit het behoud van de gemeentelijke personeelsleden die niet vast benoemd zijn onder de toepassing van de speciale pensioenregeling, die door de wet van 25 April 1933 werd ingericht, alsmede uit hun uitsluiting van het voordeel van de maatschappelijke zekerheid.

De aansluiting van dit personeel bij het stelsel, dat werd ingericht door de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders, is dus voorzien te rekenen van 1 Januari 1950.

Artikel één, § 1, bevestigt de toepassing van de maatschappelijke zekerheid op de verschillende categorieën van bedoeld personeel. § 2 van dit artikel bepaalt die toepassing met terugwerkende kracht op 1 Januari 1945 voor het personeel, dat sedert die datum werkelijk onderworpen was aan de maatschappelijke zekerheid, en de toepassing, op 1 Januari 1950, voor het gemeentepersoneel, waarop dit stelsel nog niet werd toegepast.

§ 3 van hetzelfde artikel bekrachtigt de bijzondere toepassingsmodaliteiten, volgens welke de Staat en de provinciën, die de gezinstoclagen en het jaarlijks verlof rechtstreeks betalen, van de bijdragen het gedeelte aftrekken, dat op deze twee vertakkingen slaat.

§ 4 van artikel één heeft ten doel, ten gunste van bedoelde openbare besturen, de toepassing uit te schakelen van de enige strafbepalingen van de besluitwet van 28 December 1944. Bij die gelegenheid wordt herinnerd aan de beschikkingen betreffende de verhoging van de bijdragen en de bevoegdheid van de vrederechter, die thans op al de onder de toepassing van die regeling vallende werkgevers worden toegepast, doch niet op eenvormige wijze worden verklaard. Het is, derhalve, om eenheid in de rechtspraak te bereiken, die onontbeerlijk is voor de goede werking van het stelsel der maatschappelijke zekerheid, dat de tekst van die paragraaf bovendien een algemeen verklarende betekenis heeft.

Door § 5, wil men elke terugbetaling van bijdragen voor maatschappelijke zekerheid voorkomen die bij vergissing zouden zijn betaald voor gemeentebeambten waarop het regime der maatschappelijke zekerheid niet toepasselijk was, doch die, dank zij de gedane betalingen, het genot der maatschappelijke voordelen hebben bekomen. De tekst voorziet nochtans de mogelijkheid om hun toestand inzake pensioen te regelen.

JUSTIFICATION DES ARTICLES 2 A 7.

Art. 2.

Le rattachement à la sécurité sociale (art. 1, § 1, 3°) de certains travailleurs communaux précédemment soumis au régime de pension du personnel communal prévu par la loi du 25 avril 1933 impose des modifications correspondantes au champ d'application de celle-ci.

L'application de la loi du 25 avril 1933 est donc restreinte aux membres du personnel « pourvus d'une nomination définitive », alors que précédemment elle s'étendait aux personnes « faisant effectivement partie du personnel communal ».

Art. 3.

Consacre par un texte formel les règles suivies jusqu'à présent en cas de nomination définitive et les complète à la suite de la situation nouvelle créée par la mise en vigueur de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 relatif à la sécurité sociale des travailleurs.

Art. 4.

Modifie la rédaction de la loi du 15 janvier 1938, qui règle la situation des agents communaux démissionnaires, démissionnés ou révoqués sans obtenir de pension communale.

La rédaction nouvelle précise, suite à la mise en vigueur du régime de sécurité sociale, quels sont les capitaux à transférer pour régulariser entièrement, vis-à-vis des lois générales d'assurance, la situation des agents en cause. Elle règle en outre, en cas du décès du mari, la régularisation de la situation de la veuve, matière non expressément visée par la loi du 15 janvier 1938.

Art. 5.

Règle la situation des agents temporaires non licenciés au 1er janvier 1950 et qui cessent d'être soumis au régime de pension du personnel communal. Il est prévu en leur faveur le transfert des sommes nécessaires pour régulariser entièrement leur situation au point de vue des lois générales concernant l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

VERANTWOORDING VAN ARTIKELLEN 2 TOT 7.

Art. 2.

De toepassing van de maatschappelijke zekerheid (art. 1, § 1, 3°) op sommige gemeentearbeiders die vroeger aan het stelsel van de pensioenregeling van het gemeentepersoneel, bepaald door de wet van 25 April 1933, waren onderworpen, brengt mede dat overeenstemmende wijzigingen moeten worden gebracht aan het toepassingsgebied van deze laatste.

De toepassing van de wet van 25 April 1933 wordt dus beperkt tot de leden van het personeel « die vast benoemd zijn », terwijl zij vroeger gold voor de personen die werkelijk deel uitmaakten van het gemeentepersoneel.

Art. 3.

Legt in een uitdrukkelijke tekst de tot nog toe gevolgde regelen inzake vaste benoeming vast, en vult ze aan naar aanleiding van de nieuwe toestand ontstaan door het in werking treden van de besluitwet van 28 December 1944, betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Art. 4.

Wijzigt de inhoud van de wet van 15 Januari 1938, waarbij de toestand wordt geregeld van de ontslagnemende, afgedankte of afgezette gemeentebeambten die geen gemeentepensioen kunnen bekomen.

Ingevolge het van kracht worden van het stelsel der maatschappelijke zekerheid, wordt in de nieuwe tekst nader bepaald welke kapitalen moeten worden overgedragen voor de volledige regeling, ten opzichte van de algemene verzekeringswetten, van de toestand der betrokken beambten. Bovendien wordt de regeling voorzien van de toestand der weduwe, bij het overlijden van de man, wat niet uitdrukkelijk werd geregeld door de wet van 15 Januari 1938.

Art. 5.

Regelt de toestand van de tijdelijke beambten die op 1 Januari 1950 niet afgedankt zullen zijn doch die ophouden onderworpen te zijn aan de pensioenregeling van het gemeentepersoneel. Te hunnen gunste wordt de overdracht voorzien van de sommen die nodig zijn om hun toestand volledig te regelen in het opzicht van de algemene wetten betreffende de verzekering met het oog op ouderdom en vroeg-tijdige dood.

Art. 6.

Même objet que l'article 5, mais vise les temporaires licenciés au cours de l'année 1949.

Pour leur permettre de bénéficier immédiatement des avantages de l'assurance chômage ou invalidité, il a été nécessaire de prévoir en outre en leur faveur une disposition admettant notamment les services communaux en vue de l'accomplissement de la période de stage préalable.

Un membre de la Commission a demandé si les mots « le cas échéant » n'avaient pas un sens restrictif éventuellement préjudiciable au personnel intéressé. Il n'en est évidemment rien; l'expression « le cas échéant » s'applique au cas des agents qui bénéficient déjà d'une pension allouée en vertu de la loi de 1933 et dont, par conséquent, la situation ne doit pas être régularisée (voir art. 7).

Il en est de même pour les agents temporaires à qui on a fait une application correcte de l'arrêté royal du 28 décembre 1944 sur la sécurité sociale.

Art. 7.

Les travailleurs communaux antérieurement rattachés au régime des pensions communales ont pu acquérir, suivant ce régime, certains titres pour eux-mêmes ou pour leurs ayants droit. Il apparaît nécessaire de consolider :

1° les pensions de retraite et de survie accordées ou dues en vertu du statut de pension du personnel communal à des agents retraités, licenciés ou décédés, du 1er janvier 1945 au 31 décembre 1949;

2° les titres éventuels à la pension communale de survie que les personnes précédemment soumises au régime des pensions communales ont acquis en faveur de leur épouse et de leurs enfants mineurs.

En ce qui concerne spécialement l'article 7, on peut ajouter les considérations suivantes :

Le premier alinéa de l'article 7 concerne les pensions de retraite et de survie *déjà accordées* ou dont le droit s'est ouvert avant le 1er janvier 1950.

Le deuxième alinéa n'a trait qu'aux titres à la pension que pourraient faire valoir, *après le 1er janvier 1950*, la veuve ou les orphelins d'un agent détaché du régime des pensions communales.

S'il est exact que le droit à la pension communale de veuve existe après un an de mariage et un an de service lorsque l'agent est *décédé en fonctions*, tout

Art. 6.

Zelfde onderwerp als artikel 5, doch heeft betrekking op de in de loop van het jaar 1949 afgedankte tijdelijken.

Om hun de gelegenheid te verschaffen onmiddellijk het genot te bekomen van de voordelen der verzekering tegen de gevolgen van werkloosheid of invaliditeit, was het nodig bovendien te hunnen voordele een bepaling te voorzien waarbij onder meer de gemeentediensten in aanmerking worden genomen om de voorafgaande stageperiode te vervullen.

Een lid van de Commissie stelt de vraag of de woorden « in voorkomend geval » geen beperkende betekenis hadden, die eventueel nadelig zou kunnen zijn voor het betrokken personeel. Dit valt geenszins te vrezen, daar « in voorkomend geval » geldt voor de beampten die reeds een krachtens de wet van 1933 verleend pensioen genieten en wier toestand, derhalve, niet moet worden geregeld (zie art. 7).

Hetzelfde geldt voor de tijdelijke personeelsleden waarvoor het Koninklijk besluit van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid stipt werd toegepast.

Art. 7.

De gemeentearbeiders waarvoor vroeger de regeling inzake gemeentepensioenen gold, hebben, volgens dit stelsel, sommige aanspraken voor zichzelf of voor hun rechthebbenden kunnen verwerven. De consolidatie lijkt nodig van :

1° de ouderdoms- en overlevingspensioenen verleend of verschuldigd krachtens het pensioenstatuut van het gemeentepersoneel aan de van 1-Januari 1945 tot en met 31 December 1949 in rust gestelde, afgedankte of overleden beampten;

2° de eventuele aanspraken op het gemeentelijk overlevingspensioen die de vroeger aan de gemeentepensioenregeling onderworpen personen ten gunste van hun echtgenote en van hun minderjarige kinderen hebben verworven.

Wat in 't bijzonder artikel 7 betreft, kunnen volgende overwegingen hieraan worden toegevoegd :

De eerste alinea van artikel 7 heeft betrekking op de *reeds toegekende* ouderdoms- en overlevingspensioenen *met recht van ingang vóór 1 Januari 1950*.

De tweede alinea handelt slechts over de aanspraken op pensioen die, *na 1 Januari 1950*, zouden kunnen worden aangevoerd door de weduwe of de wezen van een beampte die niet meer valt onder toepassing van de gemeentepensioenregeling.

Zo het waar is dat het recht op weduwen-gemeentepensioen ontstaat na één jaar huwelijk en één jaar dienst voor de *in dienst overleden* beampte, vervalt

droit à la pension de veuve est perdu lorsque l'agent cesse ses fonctions sans avoir 15 années de services ou sans maintenir expressément les droits à la pension de ses ayants droit par la souscription de l'engagement de continuer les versements de la retenue de 6 % sur son dernier traitement.

L'alinéa 2 a précisément pour objet de maintenir les droits éventuels à la pension de survie dans tous les cas où l'agent détaché du régime des pensions communales compte à la date du 1er janvier 1950 au moins 15 ans de services admissibles ou a souscrit avant cette date l'engagement dont il est question ci-dessus, prévu par l'article 81, § 2, dernier alinéa, de l'arrêté royal du 26 décembre 1938. Seules ces situations peuvent être considérées comme constituant de réels droits acquis.

Quant aux autres agents qui ne remplissent pas ces conditions, il ne semble pas qu'il se justifierait de maintenir en leur faveur certaines particularités d'un régime dont, en fait, ils seront détachés à partir du 1er janvier 1950.

La proposition de loi amendée par MM. F. Van Belle, R. Demoitelle, L. Kiebooms et H. Willot présente un caractère d'extrême urgence, vu la nécessité de régler au plus tôt le cas des agents temporaires.

La proposition et le présent rapport ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,

J. BRACOPS.

Le Président,

F. VAN CAUWELAERT.

alle recht op weduwenpensioen wanneer de beambte zijn functies stopzet zonder 15 jaren dienst te hebben of zonder uitdrukkelijk de pensioenrechten voor zijn rechthebbenden te behouden door de ondertekening van de verbintenis om de stortingen van de afhouding van 6 t.h. op zijn laatste wedde voort te zetten.

De 2^e alinea heeft juist ten doel de eventuele rechten op overlevingspensioen te behouden in al de gevallen waarin de buiten de gemeentepensioenregeling vallende beambte op 1 Januari 1950 ten minste 15 in aanmerking komende dienstjaren telt of vóór die datum de hogerbedoelde verbintenis heeft ondertekend, welke voorzien wordt door artikel 81, § 2, laatste alinea, van het koninklijk besluit van 26 December 1938. Alleen die toestanden mogen worden beschouwd als zijnde werkelijk verworven rechten.

Wat de beambten betreft die deze voorwaarden niet vervullen, lijkt het niet te verantwoorden, dat te hunnen voordele sommige bijzondere bepalingen zouden worden behouden van een stelsel waaraan zij van 1 Januari 1950 af niet meer onderworpen zullen zijn.

Het wetsvoorstel, gewijzigd door de heren F. Van Belle, R. Demoitelle, L. Kiebooms en H. Willot, heeft een uiterst dringend karakter daar het nodig is ten spoedigste het geval van de tijdelijke beambten te regelen.

Het voorstel en dit verslag werden eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

J. BRACOPS.

De Voorzitter,

F. VAN CAUWELAERT.

TEXTE PROPOSÉ PAR LA COMMISSION.

INTITULE.

Remplacer l'intitulé par le texte suivant :

« Proposition de loi étendant l'application du régime de la sécurité sociale à certains travailleurs occupés par les administrations publiques. »

TEXTE.

Remplacer le texte proposé par ce qui suit :

Article premier.

§ 1. Les dispositions de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, concernant la sécurité sociale des travailleurs, sont appliquées :

1° à l'Etat et à ses agents, à l'exclusion des agents définitifs;

2° aux provinces, aux établissements qui en dépendent et à leurs agents, à l'exclusion des agents définitifs;

3° aux communes, aux établissements qui en dépendent, aux associations de communes et à leurs agents, ainsi qu'aux brigadiers champêtres et aux receveurs régionaux, à l'exclusion des agents définitifs.

§ 2. Cette application prend cours avec effet rétroactif au 1er janvier 1945.

Toutefois, en ce qui concerne les agents visés au § 1, 3°, relevant de la catégorie des agents recrutés à titre temporaire et occupant un emploi de nature permanente, la dite application prendra cours au 1er janvier 1950.

§ 3. Le taux des cotisations dues en vertu de l'arrêté-loi précité du 28 décembre 1944 est, en ce qui concerne la quote-part mise à charge de l'Etat, des provinces et des établissements qui dépendent de celles-ci, diminué de la partie afférente aux allocations familiales et aux vacances annuelles.

§ 4. Les dispositions de l'article 12 de l'arrêté-loi précité du 28 décembre 1944, applicables depuis le 1er octobre 1946 aux employeurs et travailleurs visés par l'article 2 de cet arrêté-loi et, notamment, les dispositions relatives aux majorations des cotisations et intérêts de retard déterminés par l'article 9 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945 et les dispositions en vertu desquelles dans les contestations entre

TEKST VOORGESTELD DOOR DE COMMISSIE.

TITEL.

De titel vervangen door wat volgt :

« Wetsvoorstel waarbij de toepassing van het stelsel der maatschappelijke zekerheid wordt uitgebreid tot sommige arbeiders door de openbare besturen te werk gesteld. »

TEKST.

De voorgestelde tekst vervangen door wat volgt :

Eerste artikel.

§ 1. De bepalingen der besluitwet van 28 December 1944, betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, worden toegepast :

1° op het Rijk en zijn beambten, met uitsluiting van de vaste beambten;

2° op de provinciën, op de instellingen die er van afhangen en op hun beambten, met uitsluiting van de vaste beambten;

3° op de gemeenten, op de instellingen die er van afhangen, op de verenigingen van gemeenten en op hun beambten, alsmede op de brigadier-veldwachters en op de gewestelijke ontvangers, met uitsluiting van de vaste beambten.

§ 2. Deze toepassing gaat in met terugwerkende kracht op 1 Januari 1945.

Evenwel, wat betreft de beambten bedoeld bij § 1, 3°, en behorende tot de categorie der tijdelijk aangeworven beambten die een ambt van bestendige aard bekleden gaat bedoelde toepassing in op 1 Januari 1950.

§ 3. Het bedrag der krachtens voornoemde besluitwet van 28 December 1944 verschuldigde bijdragen wordt, wat betreft het aandeel ten laste gelegd van het Rijk, de provinciën en de instellingen die er van afhangen, verminderd met het gedeelte dat betrekking heeft op de gezinsvergoedingen en het jaarlijks verlof.

§ 4. De bepalingen van artikel 12 van voornoemde besluitwet van 28 December 1944, sedert 1 October 1946 toepasselijk op de werkgevers en de arbeiders bedoeld bij artikel 2 van die besluitwet en, namelijk, de bepalingen betreffende de verhogingen der bijdragen en verwijlinteressen, vastgesteld bij artikel 9 van het besluit van de Regent van 16 Januari 1945, alsmede de bepalingen krachtens welke de Vrede-

L'Office national de sécurité sociale et les employeurs assujettis, le juge de paix est compétent, à quelque valeur que la demande puisse s'élever, sont applicables, à l'exception des dispositions pénales, aux administrations publiques visées au § 1.

§ 5. Les cotisations personnelles et patronales versées à l'Office national de sécurité sociale avant le 1er janvier 1950, du chef d'agents visés à l'article premier, § 1, 3°, ou d'agents visés par la loi du 25 avril 1933 relative à la pension du personnel communal, ne donnent lieu, en aucun cas, à répétition, sauf en ce qui concerne éventuellement la quote-part des dites cotisations affectée aux pensions de vieillesse et de survie.

Les demandes de régularisation doivent, sous peine de forclusion, être introduites avant le 1er janvier 1950 auprès des institutions visées par les lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré; elles sont réglées suivant les dispositions de l'article 10bis de la loi précitée du 25 avril 1933.

Art. 2.

L'article premier, alinéa 1, de la loi du 25 avril 1933, relative à la pension du personnel communal, est remplacé, à partir du 1er janvier 1950, par la disposition suivante :

« Les communes sont tenues d'assurer aux membres de leur personnel pourvus d'une nomination définitive et aux ayants droit de ceux-ci, une pension calculée suivant les règles appliquées aux fonctionnaires et agents de l'Administration centrale du Ministère de l'Intérieur, ainsi qu'à leurs ayants droit.

» La pension sera basée sur le traitement normal moyen des cinq dernières années de fonctions. »

Art. 3.

La disposition suivante est insérée dans la loi précitée du 25 avril 1933 sous l'article 10bis.

« Art. 10bis. — En cas de nomination à titre définitif, les services civils rendus en qualité d'agent temporaire, depuis l'âge de 19 ans, aux communes, aux établissements qui en dépendent, aux associations de communes, ainsi que ceux rendus par les brigadiers champêtres et les receveurs régionaux, sont pris en considération pour établir les droits à la pension des intéressés et de leurs ayants droit.

» Les institutions visées par les lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré qui, du chef des services reconnus admissibles

rechter bevoegd is inzake de betwistingen tussen de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid en de onderworpen werkgevers, tot welk bedrag de eis ook moge belopen, zijn van toepassing, met uitzondering van de strafbepalingen, op de bij § 1 bedoelde openbare besturen.

§ 5. De persoonlijke en werkgeversbijdragen, vóór 1 Januari 1950 bij de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid gestort, voor beambten bedoeld bij het eerste artikel, § 1, 3°, of voor beambten bedoeld bij de wet van 25 April 1933 betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel, geven in geen geval aanleiding tot terugvordering, behalve wat eventueel het aandeel van gezegde bijdragen betreft die voor de ouderdoms- en overlevingspensioenen zijn bestemd.

De aanvragen om regularisatie moeten, op straffe van niet-ontvankelijk-verklaring, vóór 1 Januari 1950 bij de instellingen, bedoeld door de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, worden ingediend; zij worden geregeld volgens de bepalingen van artikel 10bis van voornoemde wet van 25 April 1933.

Art. 2.

Het eerste artikel, alinea 1, der wet van 25 April 1933, betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel, wordt met ingang van 1 Januari 1950 door volgende bepaling vervangen :

« De gemeenten zijn gehouden aan de leden van hun personeel die vast benoemd zijn, en aan hun rechthebbenden, een pensioen te verzekeren berekend volgens de regelen die op de ambtenaren en beambten van het hoofdbestuur van het Ministerie van Binnenlandse Zaken alsmede op hun rechthebbenden worden toegepast.

» Het pensioen heeft de normale gemiddelde wedde der laatste vijf dienstjaren tot grondslag. »

Art. 3.

Volgende bepaling wordt onder artikel 10bis in voornoemde wet van 25 April 1933 ingelast :

« Art. 10bis. — In geval van vaste benoeming, worden de civiele diensten als tijdelijk beambte bewezen, sedert de leeftijd van 19 jaar, aan de gemeenten, aan de instellingen die er van afhangen, aan de verenigingen van gemeenten, alsmede de diensten bewezen door de brigadier-veldwachters en de gewestelijke ontvangers, in aanmerking genomen om de rechten op het pensioen van de belanghebbenden en van hun rechthebbenden vast te stellen.

» De instellingen, bedoeld door de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, welke uit hoofde

en vertu de l'alinéa précédent, ont reçu des cotisations conformément aux dispositions des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré et aux dispositions relatives aux pensions de vieillesse et de survie de l'arrêté-loi précité du 28 décembre 1944 et des arrêtés pris en vue de son exécution, sont tenues de verser à la caisse de répartition des pensions communales ou à l'administration dont l'intéressé dépend, si celle-ci n'est pas affiliée à ladite caisse :

» 1° les réserves mathématiques des rentes constituées conformément aux lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré;

» 2° la quote-part affectée aux pensions de vieillesse et de survie des cotisations personnelles et patronales versées en vertu de l'arrêté-loi précité du 28 décembre 1944, qui excède les cotisations imposées par les lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré;

» 3° les cotisations personnelles et patronales versées au Fonds d'allocations pour employés. »

Art. 4.

La loi du 15 janvier 1938, régularisant, au point de vue de la pension, la situation des agents communaux démissionnaires, licenciés ou révoqués, est remplacée par la disposition suivante, qui est insérée sous l'article 10ter dans la loi précitée du 25 avril 1933 :

« Art. 10ter. — En cas de démission, de licenciement, de révocation ou de décès d'un agent communal ou assimilé, sans que des titres à la pension puissent être reconnus en application de la présente loi, les droits de l'intéressé ou de ses ayants droit sont déterminés conformément aux dispositions des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré et aux dispositions relatives aux pensions de vieillesse et de survie de l'arrêté-loi précité du 28 décembre 1944 et des arrêtés pris en vue de son exécution, comme si l'agent y avait été soumis obligatoirement pendant la durée de ses services.

» Toutefois, les avantages qui sont accordés aux veuves et aux orphelins en vertu de l'alinéa ci-dessus sont déduits de la pension qui pourrait leur être due en application de la présente loi.

» La caisse de répartition des pensions communales ou l'administration dont l'intéressé dépend, si celle-ci n'est pas affiliée à la caisse de répartition

van de diensten krachtens voorgaande alinea als in aanmerking komend erkend, bijdragen hebben ontvangen overeenkomstig de bepalingen der wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood en de bepalingen betreffende de ouderdoms- en overlevingspensioenen van voornoemde besluitwet van 28 December 1944 en van de tot uitvoering er van genomen besluiten, zijn gehouden aan de omslagkas voor gemeentelijke pensioenen of aan het bestuur waarvan de belanghebbende afhangt, indien het bij genoemde kas niet is aangesloten, te storten :

» 1° de wiskundige reserves der renten gevestigd overeenkomstig de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood;

» 2° het aandeel, bestemd voor de ouderdoms- en overlevingspensioenen, in de persoonlijke en werkgeversbijdragen, gestort krachtens voornoemde besluitwet van 28 December 1944, dat de bijdragen te boven gaat die door de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood worden opgelegd;

» 3° de persoonlijke en werkgeversbijdragen, gestort in het Toelagenfonds voor bedienden. »

Art. 4.

De wet van 15 Januari 1938, waarbij de toestand der ontslagnemende, afgedankte of afgezette gemeentebambten ten opzichte van het pensioen wordt geregeld, wordt door volgende bepaling vervangen, welke onder artikel 10ter in voornoemde wet van 25 April 1933 wordt ingelast :

« Art. 10ter. — In geval van ontslag, afdanking, afzetting of overlijden van een gemeentebambte of gelijkgestelde, zonder dat hij toepassing van deze wet aanspraken op pensioen kunnen worden erkend, worden de rechten van de belanghebbende of van zijn rechthebbenden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen der wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood en de bepalingen betreffende de ouderdoms- en overlevingspensioenen van voornoemde besluitwet van 28 December 1944 en van de tot uitvoering er van genomen besluiten, alsof de bambte voor de duur van zijn diensten daaraan verplicht onderworpen was geweest.

» De voordelen krachtens de bovenstaande alinea verleend aan de weduwen en de wezen worden, evenwel, afgetrokken van het pensioen dat hun bij toepassing van deze wet zou kunnen verschuldigd zijn.

» De omslagkas voor gemeentelijke pensioenen of het bestuur waarvan de belanghebbende afhangt, indien het bij de omslagkas voor gemeentelijke pen-

des pensions communales, verse aux institutions visées par les susdites législations et réglementations concernant l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré :

» 1° les capitaux nécessaires pour garantir à l'intéressé ou à ses ayants droit les droits déterminés en vertu du premier alinéa du présent article, conformément aux lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, exception faite pour ceux qui concernent les avantages qui sont à la charge de l'Etat;

» 2° la quote-part affectée aux pensions de vieillesse et de survie des cotisations personnelles et patronales dues en vertu de la législation relative à la sécurité sociale des travailleurs, qui excède les cotisations imposées par les lois d'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré;

» 3° éventuellement, les cotisations personnelles et patronales dues aux Fonds d'allocations pour employés. »

Art. 5.

La situation des agents visés à l'article premier, § 1, 3°, qui, à la date du 1er janvier 1950, ne seront pas pourvus d'une nomination à titre définitif, est régularisée à cette date conformément aux dispositions de l'article 10ter de la loi précitée du 25 avril 1933.

Art. 6.

La situation des agents visés à l'article premier, § 1, 3°, ci-dessus, qui ont été ou qui seront licenciés au cours de l'année 1949, sera, le cas échéant, régularisée à la date de leur licenciement, conformément aux dispositions de l'article 10ter de la loi précitée du 25 avril 1933.

Ces agents pourront, en outre, faire valoir les services effectués par eux dans l'administration qui les a licenciés, en vue de l'accomplissement des conditions prévues pour l'obtention des prestations déterminées par l'arrêté du Régent du 21 mars 1945 en ce qui concerne l'organisation de l'assurance obligatoire en cas de maladie ou d'invalidité et par l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 organique du Fonds provisoire de soutien des chômeurs involontaires.

sioenen niet is aangesloten, stort bij de instellingen bedoeld bij voornoemde wetgevingen en reglementeringen betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood :

» 1° de kapitalen die nodig zijn om aan de belanghebbende of aan zijn rechthebbenden de rechten te waarborgen, vastgesteld krachtens de eerste alinea van dit artikel, overeenkomstig de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, met uitzondering van deze betreffende de voordelen die ten laste zijn van het Rijk;

» 2° het aandeel, bestemd voor de ouderdoms- en overlevingspensioenen, in de persoonlijke en werkgeversbijdragen, verschuldigd krachtens de wetgeving betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, dat de bijdragen te boven gaat die door de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood werden opgelegd;

» 3° eventueel, de persoonlijke en werkgeversbijdragen aan het Toelagenfonds voor bedienden verschuldigd. »

Art. 5.

De toestand van de bij het eerste artikel, § 1, 3°, bedoelde beampten die, op datum van 1 Januari 1950, geen vaste benoeming hebben bekomen, wordt op die datum geregulariseerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 10ter van voornoemde wet van 25 April 1933.

Art. 6.

De toestand van de bij het eerste artikel, § 1, 3°, hierboven bedoelde beampten, die in de loop van het jaar 1949 werden of zullen worden afgedankt, zal, in voorkomend geval, op de datum van hun afdanking worden geregulariseerd, overeenkomstig de bepalingen van artikel 10ter van voornoemde wet van 25 April 1933.

Bedoelde beampten zullen, bovendien, de door hen bewezen diensten in het bestuur dat hen heeft afgedankt, kunnen laten gelden, ten einde te voldoen aan de voorwaarden voorzien om de prestaties te bekomen, vastgesteld bij het besluit van de Regent van 21 Maart 1945, wat betreft de inrichting van de verplichte verzekering in geval van ziekte of invaliditeit en bij het besluit van de Regent van 26 Mei 1945, tot oprichting van het voorlopig Steunfonds voor onvrijwillige werklozen.

Art. 7.

Pour les agents visés à l'article premier, § 1, 3°, dont les services ont pris fin ou qui sont décédés entre le 31 décembre 1944 et le 1er janvier 1950, les titres à la pension, tant de retraite que de survie, due en application de la loi précitée du 25 avril 1933, sont maintenus.

Il en est de même des titres éventuels à la pension de survie, prévue par ladite loi, pour autant qu'à la date du 1er janvier 1950 ces agents comptent quinze années de services admissibles ou qu'ils aient souscrit l'engagement prévu par l'article 81, § 2, dernier alinéa, de l'arrêté royal du 26 décembre 1938.

Art. 7.

Voor de beambten bedoeld bij het eerste artikel, § 1, 3°, waarvan de diensten hebben opgehouden of die overleden zijn tussen 31 December 1944 en 1 Januari 1950, worden de aanspraken zowel op het ouderdoms- als op het overlevingspensioen, verschuldigd bij toepassing van voornoemde wet van 25 April 1933, behouden.

Hetzelfde geldt voor de eventuele aanspraken op het overlevingspensioen, door genoemde wet voorzien, voor zover die beambten, op datum van 1 Januari 1950, 15 in aanmerking komende dienstjaren hebben of voor zover zij de verbintenis, voorzien bij artikel 81, § 2, laatste alinea, van het koninklijk besluit van 26 December 1938, hebben onderschreven.